

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1095/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114200495
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114200495.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Ivana Kubínyiho v právnej veci navrhovateľky I. X., nar. XX.XX.XXXX, študentky U. B., bytom G. XXXX/XXX-X, L. X., zastúpenej JUDr. Z. O., advokátkou v L. X., Z. XX/XX proti odporcovi T. X., nar. XX.XX.XXXX, mestskému policajtovi T. L. X., bytom G. XXXX/XX-XX, L. X. o zvýšenie výživného na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25.septembra 2014 č. k. 6C/72/2014-67 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že výživné od odporcu na navrhovateľku sa zvyšuje zo sumy 120 eur na sumu 170 eur mesačne od 13.01.2014.

Zvýšené výživné je p o v i n ý poukazovať odporca do rúk navrhovateľky do posledného dňa v predchádzajúcom mesiaci pod následkom výkonu rozhodnutia.

Zameškané výživné za dobu od 13.01.2014 do 31.01.2015 v sume 378 eur súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať v 20 eurových splátkach spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Tým dochádza ku z m e n e rozsudku Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 27.04.2010 č. k. 31P/330/2009-61 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.08.2010 č. k. 17CoP/63/2010-86.

Vo zvyšku návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zvýšil výživné od odporcu na navrhovateľku zo sumy 120 eur na 150 eur mesačne od 13.01.2014 a zameškané výživné za dobu od 13.01.2014 do 30.09.2014 v sume 172,25 eur povolil odporcovi splácať v 10-tich mesačných splátkach spolu s bežným výživným. Vo zvyšku, t. j. pokiaľ navrhovateľka žiadala určiť výživné v sume 250 eur mesačne, návrh zamietol. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že od poslednej úpravy uplynula doba štyroch rokov, kedy bola navrhovateľka študentkou prvého ročníka strednej školy a v súčasnosti je študentkou P.W. L. v B.. Odporca žil v

spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, mal jednu ďalšiu vyživovaciu povinnosť a v spoločnej domácnosti žili aj maloleté deti odporcovej priateľky. Dosahoval príjem vo výške 659 eur mesačne, splácal pôžičku na vyplatenie matky navrhovateľky. Navrhovateľkina matka zarábala 548 eur mesačne. V súčasnosti dosahuje matka navrhovateľky príjem 576,68 eur, odporca 756 eur a vdovecký dôchodok vo výške 108 eur mesačne, keďže medzičasom jeho manželka zomrela a sám sa stará o maloleté dieťa pochádzajúce z tohto manželstva, ktoré je poberateľom sirotského dôchodku vo výške 70 eur mesačne. V závere konštatoval podstatnú zmenu na strane navrhovateľky v tom, že táto je študentkou vysokej školy, ktorá sa nachádza mimo miesta trvalého bydliska a náklady spojené so štúdiom sú nepochybne väčšie ako boli vtedy, pokiaľ keď študovala v mieste trvalého bydliska. Za podstatne zmenené považoval aj pomery na strane odporcu tým, že sám vychováva maloleté dieťa v predškolskom veku, má zvýšené náklady na starostlivosť o toto dieťa, nevyhnutne musí používať osobné motorové vozidlo a spláca naďalej pôžičku, ktorú si zobral aby mohol vyplatiť navrhovateľkinu matku. Hoci sa jeho mzda zvýšila a je poberateľom vdoveckého a sirotského dôchodku, nepovažoval za možné zvýšiť výživné viac ako o 30 eur mesačne.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla jeho zmenu tak, že bude zvýšené výživné najmenej na sumu 200 eur mesačne od 13.01.2014 a bude zmenený aj výrok o trovách tak, že bude navrhovateľke priznaná náhrada trov. V odvolaní zotrvala na svojom stanovisku, že sa od posledného rozhodnutia podstatne zmenili jej pomery, ktoré aj súdu preukázala. Ďalej poukázala na to, že od poslednej úpravy výživného sa zvýšil príjem jej matky len o 28 eur avšak otcovi o 97,88 eur. Na strane otca došlo síce k zmene pomerov, a to úmrtím jeho manželky, avšak okrem netto zárobku 756,88 eur mu bol priznaný aj vdovecký dôchodok 108,99 eur od 01.01.2014 a na maloleté dieťa sociálny dôchodok vo výške 70,90 eur a prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur. Výdavky na strane otca sa v podstate od posledného rozhodnutia nezmenili, pretože i v predchádzajúcom rozsudku bolo brané na zreteľ, že odporca splácal už vtedy pôžičku na výplatu bývalej manželky a matky navrhovateľky po 132,78 eur mesačne. Smrťou manželky odporcu mu nastala závažná osobná zmena v súvislosti so starostlivosťou o maloleté dieťa, ktorá zmena však nie je zásadná vo finančnej sfére. Za nedostatočnú považovala aj výšku splátok t. j. 10 eur mesačne, ktoré má splácať odporca za zaostané výživné. V súvislosti s rozhodnutím o trovách navrhovala postupovať podľa § 142 ods. 3 O.s.p., pretože odporca nebol ochotný pristúpiť na akúkoľvek dohodu o výživnom.

Odporca vo vyjadrení navrhol rozsudok okresného súdu ho potvrdiť. Poukázal na to, že došlo ku zhoršeniu jeho zdravotného stavu, a preto nie je predpoklad zvýšenia jeho príjmu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné zmeniť podľa § 220 O.s.p.. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní neoznačuje vyslovene ani jeden z tam uvedených dôvodov na odvolanie, avšak z jeho obsahu je zrejmé, že súdu prvého stupňa vyčíta, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.). Podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 132 O.s.p., podľa ktorého hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy

v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. O nesprávne hodnotenie dôkazov ide v prípade, keď súd zoberie do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, keď si nepovšimne rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, alebo vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 133 - § 135 O.s.p..

V prejednávanej veci súd konal o návrhu dospelého dieťaťa o zvýšenie výživného, v ktorom prípade jeho rozhodujúcim pre úspešnosť návrhu posúdenie zmeny pomerov oproti času, kedy bolo vydané predchádzajúce rozhodnutie (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine).

Súd prvého stupňa pre takéto rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom zistil skutkový stav, ktorý ani účastníci v odvolaní ako aj vyjadrení k odvolaniu nespochybňujú.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že naposledy bolo určené výživné od otca na navrhovateľku rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.04.2010 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 24.08.2010. V tom čase navrhovateľka bola študentkou prvého ročníka strednej školy, ktorá sa nachádzala v mieste jej bydliska. V súčasnom období študuje na vysokej škole v B., s čím sú spojené okrem iných zvýšených nákladov vyplývajúcich z vysokoškolského štúdia aj náklady na dopravu a ubytovanie. Nárast takýchto odôvodnených potrieb konštatoval v napadnutom rozhodnutí aj súd prvého stupňa.

V súvislosti so zisťovaním odôvodnených potrieb navrhovateľky ako študentky vysokej školy vyplynulo, že jej odôvodnené potreby sú pochybne vyššie než je výživné od otca, a to aj s prihliadnutím na príspevok od matky.

Súd prvého stupňa sa správne zaoberal aj možnosťami a schopnosťami odporcu ako otca navrhovateľky, ktorý je povinný výživné platiť. Zistil tak, že od poslednej úpravy výživného nastalo mierne zvýšenie jeho príjmu, takmer o 100 eur mesačne. Nastala aj iná zmena pomerov, a to, že medzičasom mu zomrela manželka a v súčasnom období sa sám stará o maloleté dieťa. Je nepochybné, že táto zmena pomerov zasiahla do života novej rodiny navrhovateľa negatívnym spôsobom, avšak treba dať za pravdu navrhovateľke, že vo finančnej sfére negatívne neovplyvnila pomery navrhovateľa.

V čase predchádzajúceho rozhodnutia manželka navrhovateľa bola na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok v sume 204 eur. Odporca je v súčasnosti okrem svojho príjmu poberateľom aj vdoveckého dôchodku vo výške 108,90 eur mesačne a dieťa sirotského dôchodku vo výške 70,90 eur mesačne. Rovnako zo spisu vyplýva, že výdavky súvisiace s bývaním ako aj splácaním pôžičky sa na strane odporcu nezmenili.

Za takýchto okolností preto nie je možné považovať za správny záver súdu prvého stupňa o tom, že pomery odporcu nedovoľujú zvýšenie výživného vyššou sumou, než 30 eur mesačne. Podľa názoru odvolacieho súdu zmena pomerov ako na strane navrhovateľky a s prihliadnutím na všetky zmeny pomerov, ktoré nastali od vydania predchádzajúceho rozhodnutia na strane odporcu umožňuje zvýšenie výživného na sumu 170 eur mesačne. Výživným v takej výške budú spolu s výživným zo strany matky pokryté základné odôvodnené potreby dieťaťa študujúceho na vysokej škole, pričom táto výška výživného zásadným spôsobom nezasiahne do životnej úrovne rodiny odporcu.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu v uvedenom zmysle zmenil.

So zmenou výroku o určení výšky výživného bolo potrebné zmeniť aj výrok týkajúci sa zameškaného výživného (§ 160 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na výšku zameškaného výživného, ktoré nastalo v dôsledku zvýšenia výživného povolil splácanie v splátkach po 20 eur mesačne, ktoré zabezpečia splatenie dlžnej sumy v primeranom časovom období a zároveň neovplyvnia uspokojovanie životných potrieb odporcu a jeho rodiny.

Odvolačí súd nepovažoval za opodstatnené odvolanie navrhovateľky proti výroku o náhrade trov konania.

Návrhom na začatie konania sa domáhala navrhovateľka zvýšenia výživného zo sumy 120 eur na 150 eur mesačne, t. j. o 30 eur. Podľa konečného rozhodnutia bolo zvýšené výživné o 50 eur. Je tak zrejmé, že navrhovateľka bola so svojim návrhom len čiastočne úspešná, pričom takýto jej neúspech nie je možné považovať za neúspech v nepatrnej časti.

Nie je preto dôvod pri rozhodovaní o náhrade trov v danom prípade aplikovať ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p., keďže aj podľa súdnej praxe úvaha súdu o výške plnenia vychádzajúca z § 136 a týkajúca sa len skutkových poznatkov o výške plnenia sa aplikuje len v prípadoch napr. výšky náhrady nemajetkovej ujmy alebo inej náhrady škody, ktorú nie je možné inak zistiť, ale neprichádza do úvahy pri rozhodovaní o výške výživného.

O trovách prvostupňového aj odvolacieho konania bolo preto rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **n i e j e o d v o l a n i e p r í p u s t n é .**